

LOSTOWAĆ (6) *vb impf*

Oba o oraz a jasne.

inf lostować (4). *◇ praes 1 sg* lostuję (2). *◇ [1 pl* lostuj(e)my.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Próżnować, korzystać z przyjemności, rozkoszy życiowych; curare curriculum, diffluere a. frui otio, luxuria et lascivia, graecari, genio indulgere, otiari *Mącz* (6) : De die vivere cum perditis, Dzień pole dnia loftować/ albo ná rozpuftę fię vdác. *Mącz* 78b; In exemplis patebit Fruor otio, Prożnuję/ Loftuję. *Mącz* 137d; Indulgere genio, Vdác fię ná roskofz. Loftować/ Vżyć/ Biełiádować. *Mącz* 144b, 75d, 132a, 148b.

[*lostować w czym: Izali dnia náfzego/ dnia pokoiu/ dnia náfwienia náfzego lepiej vżywamy? gdy fię w doczeńsnych máiętnośćiách wefelimy: gdy fię ze czći y chwały omylnego świátá wynośimy: gdy w roskofzách ciełsnych loftuiemy? gdy fię żadną boiážnią przyfzłey męki nie wzruśzamy? WujPos 1590 321 (Linde).]*

Synonimy: biesiadować, paniczkować, prożnować, używać.

Cf **LOSTOWANIE, LOSTUJĄCY**

HJ